

Піонери по всьому світу

Американське Самоа

“Бог сказав: “Так”

Лева ‘ая Левао потерпала від тяжких проблем зі здоров’ям. У 2015 році у неї на очах з’явилися фурункули. Фурункули зійшли після того, як місіонери дали їй благословення священства. Вони почали читати разом із нею Книгу Мормона.

Деякі члени невеликої громади острова були невдоволені тим, що Левао думає над наверненням до нової релігії. Вони насміхалися над її зусиллями і принижували її. Незважаючи на це, вона не відступалася і невдовзі прийняла хрищення. Її чоловік Туї і троє їхніх дітей невдовзі слідом за нею прийняли віру, а згодом Левао стала служити у своїй філії президентом Товариства допомоги. Інші під впливом її прикладу вірності назвали її серцем Церкви на острові Олосега.

Південна Корея

“Мені вже ніколи не буде по-справжньому холодно”

Че Донг Салл був пресвітеріанським священником, що вважав обов’язком захищати членів своєї громади від Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Однак він почав спілкуватися з місіонерами і зрештою чітко зрозумів питання вчення, які його непокоїли. Він розумів, що його нові переконання вимагатимуть змін у кар’єрі і поставлять під загрозу стосунки з його батьком, який у той час був головою Пресвітеріанської церкви в Кореї.

Донг Салл вирішив христитися у річці Хань. “Я хотів, щоб моє хрищення було якомога більш схожим на хрищення Христа”, — пояснював він. Того туманного ранку 5 вересня 1981 року вода у річці Хань була холодною, але коли Донг Салл вийшов з води, він сказав, що відчував внутрішнє тепло. “Тепер я належу до істинної Божої Церкви, — сказав він. Мені вже ніколи не буде по-справжньому холодно”. За два тижні його дружина і двоє синів також прийняли хрищення — цього разу у теплому домі зборів. Приєднання до Церкви не полегшило життя Донг Салла і його сім’ї, але воно принесло нові благословення. “Переслідування і страждання... які довелося пережити після хрищення, не передати словами, — розповідав Донг Салл. — Ми багато втратили у процесі [приєднання до Церкви], та ми здобули більше, ніж коли-небудь мріяли”.

Кот-д’Івуар

“Двері життя і щастя”

Ліді Зебо Бахі була останньою дитиною у своїй сім’ї, яка жила вдома, коли померли обоє її батьків. Ця втрата стала причиною її тяжкої депресії. Її племінник Фаєт Надеж познайомив її з Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

Вперше прийшовши до церкви, Ліді відчула велику любов сестер з організацій Товариства допомоги і Товариства молодих жінок. Хоча у період депресії вона перестала читати, Ліді знову змогла зосередитися, вивчаючи Книгу Мормона. 18 листопада 1995 року вона охристилася.

Незабаром після хрищення вона отримала можливість віддячити за виявлену до неї любов, служачи у Товаристві допомоги й Товаристві молодих жінок. Також вона служила місіонеркою філії, запрошуюючи інших відкрити для себе дружбу і мир, які сама нещодавно знайшла. “Всі ці покликання зміцнили мене і допомогли у моєму розвитку — як духовному, так і психологічному”, — розповіла Ліді.

Вона стала однією з перших сестер-місіонерок, які служили у Кіншаській місії Демократичної Республіки Конго.